

[Brusvang]

beklager da, at den har en brøk, som er for belastende for erhvervslivet, og at man egentlig ikke har noget klart overblik over, hvad det til syvende og sidst kommer til at koste erhvervslivet.

Lad mig også nævne loven om de langtidsledige; det er dog noget, der direkte har med statsbudgettet at gøre. Det er måske ikke så forfærdelig mange hundrede millioner kroner, det drejer sig om i første omgang, men i løbet af en årrække vil den betyde en statsudgift i milliardklassen. Også den giver en fornemmelse af, at man har lagt noget ovenpå uden helt at have sikkerhed for, hvad det egentlig fører til økonomisk. Der var jo også det ved loven om de langtidsledige, at det viste sig, at den trods alt ikke fra regeringens side var tilstrækkeligt forberedt, idet man måtte konstatere, at den i virkeligheden ikke kunne nå at blive anvendt, hvorfor man måtte have en ekstra hjælpelovgivning vedrørende en forlængelse af reglerne om 26 ugers bestemmelsen. Vi hører nu en lang række protester fra amter og kommuner, hvor man simpelt hen siger: det her er ikke forberedt, vi kan ikke løse den opgave inden for den tid, der er forudset.

Dernæst nogle bemærkninger om forholdet mellem mit parti, centrum-demokraterne, og regeringen. Det har fra starten af mit partis tilværelse været en grundholdning hos os at søge at være en loyal opposition, at være et samarbejds parti, og i konsekvens heraf bød vi også den nye og ret så brede SV-regering velkommen. Vi lagde ikke engang skjul på, at vi følte, at det stykke parlamentarisk arbejde, som statsministeren havde præsteret, var lidt af et parlamentarisk mesterstykke; det var i hvert fald en parlamentarisk kraftpræstation at få disse to partier med i én regering.

Men heroverfor vil jeg gerne sige, at selv om vi anerkender dette, har vi ikke følt det som en fiasko for centrum-demokraterne eller for firkløveret. Det tør jeg sige så meget desto stærkere, som centrum-demokraternes opfordring i sin tid til, at fire partier gik sammen og koordinerede og samarbejdede om en oppositionspolitik netop ikke havde det sigte at ville blokere, men havde det sigte at skulle skabe noget mere samarbejde i tinget, samarbejde med regeringen og noget mere dynamik. Derfor har vi ikke følt det som nogen form for nederlag, at resultatet blev, at

der blev dannet en SV-regering. Vi har oven i købet noteret os med speciel tilfredshed, at den regering, der er dannet, er en ren NATO- og en ren EF-regering.

I konsekvens heraf sagde CD også den 11. oktober, at vi ville påtage os den byrde i den givne situation, hvor regeringen manglede nogle mandater til at få det fornødne flertal for sin skatteudskrivningslov, at stemme for denne, selv om den indeholdt en skatteforøgelse på 1,2 mia kr., som vi ikke fandt nødvendig. Men vi fandt det nødvendigt, at regeringen fik det, som vi kaldte fair play, fik sin chance for at fortsætte for senere at kunne dokumentere sine resultater.

Derfor var det også skuffende, når statsministeren på den socialdemokratiske kongres forleden dag udtalte nogle, synes vi, meget hånlige formulerede bemærkninger dels om kristeligt folkeparti og dels om de konservative – disse partier kan svare for sig selv – dels om CD og om min person. Vi forstår egentlig ikke rigtig, hvad begrundelsen herfor var. Regeringen er jo stadig væk ikke blevet en flertalsregering, og jeg tror, jeg kunne nævne en række situationer også i de kommende måneder, hvor regeringen meget nemt kan få behov for noget forståelse, få behov for nogle stemmer, derfor kan vi ikke se nogen baggrund for lige pludselig at udtale en sådan forhåelse.

Vi ved alle, at statsministeren – og det kan man vurdere lidt forskelligt – har det image at være »ærlige Anker« – undskyld, men det er altså et citat – men jeg er lidt bange for, at der er ved at ske det for statsministeren ved den nye regerings dannelse, som jo givetvis har givet statsministeren en stærkere position, at magten ligesom er blusset lidt op, blodet er kogt lidt op, hvilket resulterer i, at vi ud over »ærlige Anker« også får »arrogante Anker«.

Formanden:

Taleren gjorde ikke opmærksom på, hvor det første citat var fra.

Brusvang (CD):

Fra dagspressen.

Formanden: